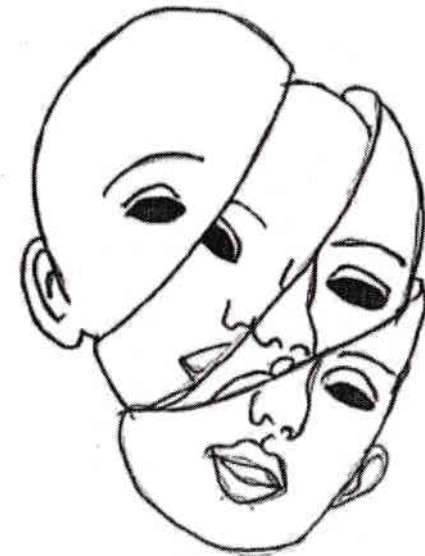

LBRIS

We know
books

Alexandra Ana-Maria Constantin
Alți noi și alte ploi

LETRAS
Promovăm autorii români

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CONSTANTIN, ALEXANDRA ANA-MARIA
Alți noi și alte ploii / Alexandra Ana-Maria Constantin.
 –Otopeni: Letras, 2024
 ISBN 978-630-312-304-2

821.135.1

ISBN eBook ePUB 978-630-312-305-9

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți
 aparține autorului. Copyright 2024, Alexandra Ana-Maria Constantin.
 Această carte este protejată de legea dreptului de autor.
 Carte distribuită de www.piatadecarte.net,
 email: office@piatadecarte.com.ro

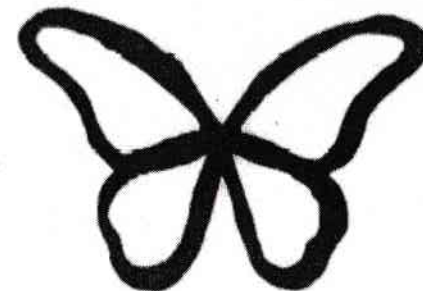
Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844
 Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii,
 pe mail: edituraletras@piatadecarte.com.ro
 Editura Letras / www.lettras.ro
contact@lettras.ro

Cuprins

Confesiune în întâmpinarea iubirii.....	9
Ochii tăi.....	15
Divinitate de femeie.....	16
Dorință veșnică.....	17
Plagiariorum de pluvia.....	18
Suflet nazist.....	19
Nici măcar ea.....	20
Când o să plec.....	21
N-am să te.....	22
N-am și n-a vrut inima.....	23
Înghețul.....	24
Himera (mea).....	25
Atlantis.....	26
Pusă în așteptare.....	27
Impermeabil.....	31
Stelele din ochii tăi.....	32
Generalizările sunt periculoase.....	33
Gheață murdară.....	35
Plămâni mei, aerul nostru.....	36
Ce.....	37
Parcă.....	38
Ruleta rusească.....	39

Mândra mea	40
Alcoolemie 0 negativ	41
El	42
Suflete la apus	43
Iubirea, între viață și moarte	44
Ecoul meu	46
Adevăr sau minciună	47
Convorbire între trecut și prezentul lui	49

În onoarea lui Atlantis,
fiindcă ți-am scris și îți voi scrie mai mult de-o poezie,
Mulțumesc că ai fost acolo pe când scrierile-mi erau
NIȘTE MÂZGĂLELI

Confesiune în întâmpinarea iubirii

—Elena Netcu

Poezia, ca formă de exprimare a emoției, este cunoaștere de sine, revărsare de gânduri în mișcare, aventură în întâmpinarea celui mai profund sentiment, iubirea, ea însăși, fiind un impuls generator de trăiri intense.

Poeta Alexandra Constantin dezvăluie, pas cu pas, prefaceri interioare, uimiri, neliniști, primii fiori prin care descoperă misterul iubirii.

Interesant este titlul acestui grupaj de poeme, **Alți noi și alte ploii**, titlu cu o anumită semnificație la care poeta s-a gândit sau ne lasă pe noi, cititorii, să descoperim. Sunt oare ipostaze ale devenirii, sunt oare capricii ale naturii sau poate ploaia, ca simbol al genezei, pregătește nașterea unui sentiment profund lumesc, iubirea? Oricum am lua-o, credem că eul liric își definește trăirile ca o zbatere de aripi, pregătindu-se de zbor, fără însă să-și fi găsit pe deplin rostirea.

Nu întâmplător, primul poem se intitulează **Ochii**, ca oglindă reflectantă, în descoperirea trăirilor lăuntrice, o proiecție în pulsația naturii, ca manifestări ale anotimpurilor îndeosebi, primăvara cu flori albe, ca simbol al candorii, vara cu dogoarea ei, ca trăire intensă, apoi iarna, o coborâre în sinele la fel de intens precum „*căldura sobei*”. Este aceasta o călătorie a sinelui către sine? Cert este că iubirea este percepută ca o sărbătoare itinerantă.

Poeta se așază cu smerenie în bătaia timpului, ca un boboc de „*floare albă*”. Primenirea o vor aduce ploile, ca ipostaze ale genezei. Poeta își începe mărturisirea așteptând parcă înflorirea în

vecinătatea „divinului”: *La al tău chip mă rog/ să nu-mi dispari.../ De ai tăi ochi căprui mă mir/...*

Reflectarea în dimensiunea infinită a ochilor și, mai apoi, a stelelor, prin proiectarea în astral, aduce revelația iubirii, ca o mirare a propriei deveniri: *„Te doream mai mult.../ până te-am pierdut/ Și m-a durut/ și te-am durut/ și am crescut/ și te-am crescut”*.

Acceptarea clipei pare a fi supusă „trecerii”, curgere în destrămare, semn al oricărei înfloriri, ascunsă în iminentul sfârșit, sugerată de o avalanșă de întrebări retorice: *„Să-mi frângi fiecare fărâmă de ființă?... Să mă destrami?”*.

De aici, se vor naște incertitudinile: *„nu-i spune că o iubești? nu te mai crede”*. Alteori, speranța apare în aceeași căutare de sine, perpetuă: *„Caută-mă în răsărit/... Caută-mă în liliac/... Caută-mă în tine/ Este singurul trup în care m-aș ascunde”*.

Sentimentul care predomină în acest grupaj de poezii este cel al așteptării. Așteptarea implică speranța, un nou început sau, cum ar spune poeta, *„o altă ploaie”*, o altă ipostază, o altă căutare. Să aștepți la marginea timpului ca în boboc de floare, traversând anotimpurile, pare a fi o poveste fără sfârșit, o iubire în râvnire continuă, într-un orizont de așteptare sublim.

Convinsă că traseul vieții este un labirint, poeta descoperă fiorul misterului, imprevizibilul, cu aceeași uimire, dar cu aceeași incertitudine, bucurându-se totuși de întâmplările ființei.

Volumul de poezii **Alți noi și alte ploii** este doar o sărbătoare itinerantă, doar o inițiere, o așteptare de o mare încărcătură emoțională, o zbatere de aripi într-un posibil zbor spre infinitul din noi care ne definește ca esență.

Poeta Alexandra Constantin mai are multe de spus în acest demers care se numește viață, destin, iubire, împlinire.

Dragă cititorule,

Cu inima plină de emoție și cu sufletul deschis, îți ofer acest volum de poezie ca o fereastră către universul meu interior. Sunt profund onorată să împărtășesc cu tine aceste rânduri, născute din pasiunea și devotamentul meu pentru scris, de la vârsta de doar 12 ani.

Aceste pagini sunt o călătorie prin labirintul emoțiilor mele, în care iubirea este protagonista absolută. Într-o lume plină de schimbări și provocări, am găsit adesea alinare și inspirație în cuvintele mele, iar acum le împărtășesc cu tine, sperând că vor găsi un ecou în inima ta.

Prima parte a acestui volum este o poveste de dragoste, scrisă în proză, care surprinde fiecare nuanță și fiecare etapă a acestui sentiment complex. De la emoțiile înăbușite ale începutului, până la înălțarea și deziluziile care îl urmează, această poveste este un refugiu în care fiecare cititor poate găsi bucăți din propria călătorie afectivă.

În cea de-a doua parte, vei descoperi frânturi din alte povești, la fel de pline de farmec și semnificație, dar poate nu la fel de intense în evoluția mea personală. Cu toate acestea, fiecare vers și fiecare frază își au locul special în acest univers al cuvintelor, contribuind la tabloul bogat al experienței mele de viață și al peripețiilor pe care le-am întâlnit de-a lungul drumului meu literar.

Îți mulțumesc că ai ales să faci parte din călătoria mea prin cuvinte. Sper că aceste poezii vor reuși să atingă corzile sensibile ale inimii tale și să te inspire la rândul tău. Fie că ești încă în căutarea iubirii sau că ai deja un loc special în inima cuiva, sper ca aceste rânduri să îți aducă bucurie și consolare în drumul tău.

Cu grațitudine și iubire,

Alexandra Constantin

I

Ploile dintre noi, după noi...

Ochii tăi

Te-am cunoscut într-o zi superbă de primăvară
Și ochii tăi căprui creau un contrast divin cu florile albe ale pomilor.

M-am îndrăgostit de tine într-o zi dogoritoare de vară
Și ochii tăi căprui îmi trimiteau fiori reci, care mă scuteau de canicula de afară.

Acum e iarnă și stau cu tine la căldura sobei
Și ochii tăi căprui mă încălzesc mai tare decât dogoarea sobei.

Sper că voi muri într-o zi de toamnă
Și poate ochii tăi căprui s-or stinge odată cu ai mei,

Ca să nu fim nevoite să stăm una fără alta
niciun anotimp,
nici măcar o zi.

Divinitate de femeie

La al tău chip divin mă închin,
Te vreau ca soartă și destin.
La al tău chip divin mă rog,
Să nu-mi dispari, că îmi ești drog.

La ai tăi ochi căprui privesc
Și orice gând rău îmi strivesc.
De-ai tăi ochi căprui mă mir,
Nici nu mai știu cum să-i admir.

La ale tale tălpi m-aplec,
Te rog, nu mă lăsa să plec!
Și ale tale tălpi sărut
Și-ți mulțumesc c-ai apărut!

Dorință veșnică

Te-am dorit așa de mult
înainte să te fi avut,
când te-am avut
te doream mai mult
și mai mult,
și din ce în ce mai mult,
până te-am pierdut.

Și m-a durut,
și te-am durut,
și am crescut,
și te-am crescut,

și încă te doresc la fel de mult,
la fel ca înainte să te fi avut.